

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X BV.

Druga strona postępowania: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 2016/1647 z dnia 13 września 2016 r. nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Wietnamu i wyprodukowanych przez [przedsiębiorstwo A] Ltd. oraz w sprawie wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 ⁽¹⁾ jest ważne?
- 2) Czy rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 2016/1731 z dnia 28 września 2016 r. nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu oraz wyprodukowanych przez [przedsiębiorstwo I] Ltd (Chiny) i wykonujące wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 ⁽²⁾ jest ważne?
- 3) Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze lub drugie jest przecząca – czy oznacza to, że uiszczone cła podlegają zwrotowi na rzecz skarżących wraz z odsetkami?
- 4) Jeżeli odpowiedź na pytanie trzecie jest twierdząca – w jaki sposób należy obliczać wysokość owych odsetek?

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1647 z dnia 13 września 2016 r. nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Wietnamu i wyprodukowanych przez Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd. oraz jej spółkę powiązaną Freetrend Industrial A (Vietnam) Co. Ltd., Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, oraz w sprawie wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14, Dz.U. 2016, L 245, s. 16.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1731 z dnia 28 września 2016 r. nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu oraz wyprodukowanych przez General Footwear Ltd (Chiny), Diamond Vietnam Co Ltd i Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd i wykonujące wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14, Dz.U. 2016, L 262, s. 4.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 28 września 2016 r. w sprawie T-476/15, European Food SA/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej, wniesione w dniu 7 grudnia 2016 r. przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej

(Sprawa C-634/16 P)

(2017/C 086/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej (przedstawiciel: M. Rajh, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: European Food SA, Société des produits Nestlé SA

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie zaskarżonego wyroku;

— obciążenie European Food kosztami postępowania poniesionymi przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej.

Zarzuty i główne argumenty

Po pierwsze, Sąd nie uwzględnił faktu, że w rozporządzeniach nr 207/2009 ⁽¹⁾ i nr 2868/95 ⁽²⁾ przewidziano dwa rodzaje terminów na przedstawienie dowodów w ramach postępowania przed EUIPO: terminy wskazane w samym prawodawstwie, które nie mogą zatem być przedłużone przez EUIPO; terminy ustalane przez EUIPO w każdym indywidualnym wypadku dla celów sprawnego zarządzania postępowaniem, które mogą być przedłużone na żądanie stron, gdy szczególne okoliczności danego wypadku to uzasadniają. W konsekwencji stwierdzenie Sądu, zgodnie z którym żaden termin nie ma zastosowania do postępowań w sprawie unieważnienia prawa do znaku dotyczących bezwzględnych podstaw odmowy rejestracji, jest błędne.

Po drugie, Sąd nieprawidłowo zrozumiał znaczenie i skutek art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009. Przepis ten ma zastosowanie do wszystkich rodzajów sporów przed EUIPO i do wszystkich mających zastosowanie terminów, a mianowicie: (i) terminów bezpośrednio określonych w rozporządzeniach nr 207/2009 i nr 2868/95; oraz (ii) terminów określonych przez EUIPO w ramach wykonywania uprawnienia do organizacji prowadzonego przezeń postępowania.

Po trzecie, koncentrując się na akapicie trzecim zasady 50 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95, Sąd nie uwzględnił centralnego aspektu tej zasady wskazanego w akapicie pierwszym tego przepisu, a mianowicie faktu, że Izba Odwoławcza podlega takim samym przepisom proceduralnym jak wydział, który wydał zaskarżoną decyzję. Akapit pierwszy nie ogranicza się do postępowań w sprawie sprzeciwu, lecz ma zastosowanie do wszystkich postępowań, w tym postępowań w sprawie unieważnienia prawa do znaku.

Po czwarte, zaskarżony wyrok narusza art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009: (i) w zakresie, w jakim nie zastosowano tego przepisu do terminów określonych przez EUIPO; oraz (ii) w zakresie, w jakim pozbawiono Izbę Odwoławczą przysługującego jej uprawnienia do rozpatrzenia na mocy art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009, czy dowody przedstawione po raz pierwszy powinny zostać uznane za „nowe” – a jeżeli nie – do wykonania uprawnienia dyskrecjonalnego odnoszącego się do dopuszczalności tych dowodów.

Wreszcie, zaskarżony wyrok narusza równowagę między odpowiednimi uprawnieniami proceduralnymi stron, przyznając każdej ze stron postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku bezwarunkowe prawo do przedstawienia wszelkiego dowodu na każdym etapie postępowania przed EUIPO, w tym na etapie postępowania odwoławczego. Powyższe pozbawia stronę pozwaną etapu badania administracyjnego, gdy strona wnosząca o unieważnienie prawa umyślnie nie przedstawia okoliczności faktycznych lub dowodów – lub istotnych materiałów – przed Wydziałem Unieważnień. Ponadto, przyznanie każdej stronie postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku bezwarunkowego prawa do przedstawienia wszelkich dowodów na każdym etapie postępowania jest również niezgodne z zasadami ekonomii procesowej i dobrej administracji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. 2009, L 78, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. 1995, L 303, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 9 grudnia 2016 r. – Florian Hanig/Société Air France SA

(Sprawa C-637/16)

(2017/C 086/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Florian Hanig